

# Telegraful Român

Organ național-bisericesc.

Intemeiat în 1853 de M.

APARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)  
Asociațiunea pentru literatura română și  
cultura poporului român  
Sibiu  
Str. Șaguna 8

## Abonamente:

Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni  
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —  
Pentru America 8 Dolari

## Articole și corespondențe

se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu,  
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se  
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

## Prețul inserțiilor

un șir peti 10 Lei pentru odată, dacă se publică  
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

## Abonamentele și inserțiile

se adresează Administrației ziarului Telegraful  
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

## CUVÂNTAREA

### I. P. S. Sale Mitropolitului nostru NICOLAE la recepția dela Anul Nou 1943

Domnule General, P. S. Voastră, Domnule Inspector Gen. și Prefect ad Interim, Domnule Rector, Domnule Primar, Domnule Vice-preș. al Cons. de Patronaj, P. C. Părinte, Prea Stimată Doamnă Președintă, P. Stimate Doamne și P. Stimăți Domni,

Vă mulțumesc din toată inima pentru urările ce mi le-ați făcut cu ocazia intrării în Anul Nou, ca și pentru simțămintele pe cari le-ați manifestat atât față de mine personal, cât și față de sf. instituție a Bisericii pe care o păstoresc. Vă asigur și eu de cele mai calde și părintești simțăminte și Vă urez tuturor sănătate și spor în munca pe care o îndepliniți în folosul Țării și al neamului. Să dea bunul Dumnezeu ca anul în care am intrat să fie un an bun, un an în care poporul nostru să aibă răbdarea necesară pentru a suporta toate poverile vremurilor aspre ce le trăim, și nădejdea în împlinirea marilor și sfintelor aspirațiuni ale lui. Pentru că noi, în pragul Noului An, mărturisim înaintea lui Dumnezeu și înaintea lumii întregi că nu renunțăm în sufletele noastre la nimic, la nici o iotă și nici o cirtă, din drepturile noastre naționale. Intrăm în Noul An cu conștiința nestirbită a dreptății noastre pentru care suntem în stare să aducem toate jertfele ce ni se vor impune.

Domnule General, Gândul nostru se îndreaptă azi în mod deosebit către scumpa noastră armată și cu simțăminte de profundă recunoștință însoțim pe eroii cari și-au dat sângele pentru libertatea și fericirea neamului. Dumnezeu să le primească jertfa și să-i odihnească în corturile dreptilor. În armată, ca putere a neamului, vedem chezașia isbânzii noastre. Urez în această zi armatei noastre să-și ducă cu încercata ei vitejie la îndeplinire misiunea ei mare de înfăptuire integrală a idealului nostru, trecând cu avânt peste toate granițele și mai ales peste acel deal peste care ușor am putea trece oricând, sfărâmând porțile despărțitoare de frați.

Mulțumesc P. S. meu frate episcop al Maramurășului și totodată Universității noastre pe care ori cu câtă dragoste am primit-o între noi, nu am urea să o vedem statornicindu-se aici, ci să se întoarcă sub pavăza armatei, împreună cu P. S. Sa, acolo unde îi este reședința. În tot timpul petrecerii Universității în acest oraș, am văzut spiritul înalt de

care e călăuzită, spirit românesc și creștinesc în același timp. Cum ați spus Domnule Rector, Universitatea crește elitele neamului. Dar avem bucuria să constatăm că aceste elite sunt crescute în duhul românesc și creștinesc, potrivit cu cea mai luminoasă tradiție culturală a neamului nostru.

Mulțumesc Domnului Inspector General pentru urările ce mi le-a făcut în numele Inspectoratului administrativ și al județului Sibiu, ca și Domnului Primar, pentru cuvintele rostite în numele acestui Municipiu. Precum știți, sunt legat cu inima de județul și orașul Sibiu, în care mi-am petrecut cea mai mare parte a vieții mele. Mă bucur dacă, împreună cu slujitorii sf. Biserici, pot să ajut străduințele ce le fac conducătorii județului și Municipiului pentru buna chivernisire a nevoilor populațiunii.

Mulțumesc deasemenea reprezentantului Consiliului de Patronaj și Doamnei Președinte și le urez isbânda cât mai deplină în frumoasele misiuni cărora le slujesc.

Nu putem ști ce ne va aduce anul cel nou. Fără îndoială el va reclama și dela noi, ca dela toată lumea, mari încordări și poate să ne supună la grele încercări. În ce mă privește sunt gata să intru, cu poporul credincios al meu, dacă așa va fi predestinat din partea lui Dumnezeu, și în noaptea cea mai apăsătoare a suferinții. Am însă încrederea în Providența divină și în ordinea morală din lume că în cele din urmă dreptatea noastră va birui. Și va birui pentru că ne găsim pe linia pe care se desfășoară sensul istoriei contemporane. Eu deslușesc din ideile și aspirațiunile mari ale epocii noastre un lucru limpede și categoric: Dacă învălmășala de azi are vre-un sens, acest sens nu e altul decât ca ea să redea tuturor națiunilor libertatea de care au nevoie. S'au luptat în veacurile trecute oamenii pentru libertatea individului, a cuvântului, a conștiinței, a întrunirii, a presei, pentru toate libertățile. A fost necesară această luptă pentru descătușarea individului din multele legături cari îi împedecau și sufocau viața. Azi însă s'a trezit conștiința colectivităților naționale și a trebuinții lor după libertate cu o astfel de intensitate, încât nu i se mai poate refuza nici uneia libertatea fără a se întrefine o continuă stare vulcanică, pregătitoare de noi războaie. Libertatea nu este un privilegiu al unora dintre nații, al celor mai mari, ci este un apanagiu al tuturor, un dar hărăzit de Dumnezeu fiecărui neam

mic sau mare și în arderea cu care și-l cere fiecare se simte forța dinamică a unei puteri ce-și are originea la Dumnezeu.

În virtutea acestui fapt, noi nădăduim neclintit în izbânda dreptății noastre, fiind susținuți în nădejdea noastră de evoluția neînduplecată a istoriei. Noi mergem cu valul istoriei și suntem purtați spre idealul nostru de însuși acest val. Vai de cei ce se străduiesc să vâslească împotriva valului. Nu vor înregistra decât oboseală zadarnică, dacă nu un naufragiu jalnic. Vai de reacționarii cari vreau să întoarcă cursul istoriei. Vai de cei ce cred că o asuprire trecută de câteva sute de ani, asupra unor neamuri, le dă dreptul să împedecă pe acestea și mai departe de-a trăi în libertatea firească.

E un drept al fiecărei națiuni de-a-și conduce suveran destinele sale. Suveranitatea aceasta aparține nu unei părți a națiunii, ca de pildă aristocrației, proletariatului, țărănimii, ci ea este un atribut al națiunii ca întreg organizat ce cuprinde toate părțile ei, îmbrățișându-le și adâncindu-le într-o comunitate de suflet și destin.

Noi nu ne-am împotrivit drepturilor nimănui, ci reclamăm numai ceea ce ni se cuvine.

Am văzut în anii trecuți cu câtă răbdare și cu cât echilibru sufletească și-a purtat poporul nostru toată povara și a prestat toate sacrificiile ce i s'au cerut. Avem încredere în acest echilibru minunat al neamului nostru, care e rezultatul învățăturilor sănătoase în cari a fost crescut și al împrejurărilor și strădaniilor de veacuri ale tuturor înaintașilor noștri. Generația mea a văzut acest neam pe culmile biruitoare ale Taborului, prăznuindu-și desrobirea așteptată veacuri dearândul. Aceaș generație îl vede azi din nou în răscrucea suferinții. Dar el este același, păstrând și într'un caz și în celalalt desăvârșitul său echilibru sufletească. În capacitatea aceasta de-a rămâne același, identic cu sine însuși, fidel ființei sale, văd chezașia perzistenței noastre prin toate furtunile și a biruinții noastre finale.

Grija noastră de căpetenie în aceste zile grele trebuie să fie conservarea neamului, răzîmându-ne în strădania aceasta a noastră pe puterea românismului de-a rămâne ne-sdruncinat, egal cu sine însuși, în orice împrejurări. Cred că orientarea noastră politică de azi ca popor nu între cele mai mari, dar nici între cele mai mici, trebuie să urmărească pe deasupra tuturor conservarea neamului și a tuturor forțelor lui. Atât conducătorii cât și nația trebuie să urmeze această linie de conduită pentru a putea pune în cumpănă în clipa decisivă toate puterile și virtuțile noastre.

Apelez la toți Românii să se întoarcă la temelile de totdeauna ale existenței noastre naționale, la temelile spirituale ce le oferă credința și Biserica strămoșască. Să fiți convinși că această Biserică se străduiește și azi să se identifice, prin slujitorii ei, cu suferințele și cu aspirațiunile neamului. În aceasta vedem noi slujitorii altarelor rostul Bisericii în aceste timpuri. Vom ruga pe Dumnezeu cu mai multă căldură ca să-și coboare darul și binecuvântarea Sa peste țară și neam. Vom turna în cererile noastre toată vâpaia credinței, ca prin credința în Dumnezeu să fim trează credința în dreptatea cauzei românești și voința poporului de-a aduce orice jertfă pentru satisfacerea ei.

Pășim pragul Noului An cu încredere în Cel de sus și în puterile neamului.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să ne ocrotească și să binecuvinteze toate strădaniile noastre. Să dea Dumnezeu curaj și înțelepciune înaltului guvern, care are în frunte pe viteazul și marele român Mareșalul Ion Antonescu. Implorăm darul lui Dumnezeu asupra Tronului și asupra tănărului nostru Rege Mihai I, sub al cărui sceptru trebuie să se readune întreg neamul românesc.

Dumnezeu să-i întărească și să le deschidă înțelegerea pentru buna îndrumare a destinului neamului, ca să ne conducă la isbândă deplină. Domnul să fie cu noi.

(După notele luate).

## Invitare la abonament

Intrăm, cu anul Domnului 1943, în al 91-lea an de existență a foii înființate de Andrei Șaguna.

Indurarea și ajutorul Celui Atotștiutor a făcut să ajungem nouăzeci de ani de muncă întinsă și binecuvântată în rezultatele ei.

În nouă decenii, atât de bogate în făpturi epocale în istoria neamului românesc, în dureri și bucurii, organelor Bisericii noastre naționale n'a încetat o clipă în apărarea legii, limbii și datinelor străbune, condus de idealurile ortodoxiei române, așa cum a dorit și prevăzut providențialul arhiereu, care mărturisise: **Bucuriile poporului meu sânt bucuriile mele, și durerile lui sânt durerile mele.**

Invităm, la acest prilej, cărturarii noștri din cler și mireni, să aboneze, în număr cât mai respectabil, acest vechi organ de publicitate, stăruind pentru larga lui răspândire în cercurile doritoare să cunoască mai dinadins mersul activității desfășurate în așezămintele bisericesti și culturale din Mitropolia Ardealului și munca depusă aici pentru obșteasca bună propășire a neamului și Bisericii.

Abonamentele, indicate în fruntea foii, se trimit la adresa Administrației foii.

Redacția și Administrația „Telegrafului Român”, Sibiu.



# Orizonturi noi

Am pornit războiul nostru sfânt fără gânduri de expansiune și-l purtăm, pentru că ni-a fost impus de cei ce doreau să distrugă ființa noastră națională și credința noastră strămoșască. Prin vitejia fără seamă a armatei noastre biruitoare însă, iată-ne stăpâni peste ținutul de dincolo de Nistru, legând — prin prezența noastră acolo — firul unei tradiții, începute cu străvechii coloniști români, stabiliți în provincia dintre Nistru și Bug și chiar mai încolo, cu ciobanii mocani care pătrundeau, în vremea pășunatului, până în Crimeea și continuând-o cu Români de talia lui Dimitrie Cantemir, care a fructificat cugetarea poporului rus, și cu Petru Movilă — considerat ca cel mai strălucit ierarh al bisericii rusești din toate timpurile — care, ajuns mitropolit al Kievului, a stăvilit expansiunea catolică, pornită din Polonia cu gândul să înghită pe pravoslavnicii ucrainieni.

Iată, din fapte istorice necontestate, desprinsă îndreptățirea acțiunii noastre misionare acolo, unde de 25 de ani diavolul și-a durat domnia, unde copiii le-au rămas necunoscute noțiunile de milă, de respect a bătrâneții, de creștinească dragoste a aproapelui și unde, de multe ori, ca delatori ai propriilor părinți, acești copii nenorociți se încărcău cu crima de paricid.

Deși în acțiunea de convertire sufletească a răătăciților scăpați din sclavia țarului roșu, preoțimii i se deschid perspective de duhovnicească afirmare ca în primele veacuri creștine, prin organizarea misiunii de peste Nistru, biserica n'a rezolvat decât una din nenumăratele probleme pe care torentul evenimentelor le aduce pe planul ei de preocupare. Prezența bisericii este solicitată în cele mai variate compartimente ale vieții, și ea nu trebuie decât să accentueze punctul ei de vedere creștin astăzi când socialismul robust, ridicat la rangul de dogmă în statele totalitare, nu-i decât o perifrază a comandamentelor evanghelice: să dai aproapelui din avutul tău, să slujești pe cei mai mici, să nu îngropi talantul, etc... Dacă va ști să stăpânească momentul, atât de prielnic unei exuberante înfloriri a credinței, biserica va trece cel mai strălucit examen pe care i l-au impus vreodată vremuri de adâncă prefacere ca cele de acum.

Niciodată n'a apăsât mai greu pe umerii conducătorilor bisericii datoria de a organiza, în toate amănuntele, acțiunea ei de călăuză către Adevărul veșnic. Sistematic, cu metoadă, cu răbdare, cu dorința vie de a desăvârși ce este bun, de a reforma tot ce cere o reformă.

În această acțiune biserica are nevoie de devotamentul neprecupețit al tuturor slujitorilor altarului.

Clerul nostru va înțelege de bună seamă, cum a înțeles întotdeauna, poruncile vremii.

În anumite momente cruciale, din istoria neamului, obștea preoților, dirijată spre anumite acțiuni de exponenți geniali ce întruchipau ierarhia noastră laică sau ecleziastică, a contribuit la făurirea marilor noastre triumfuri istorice. Astfel descinderea lui Mihai Viteazul în Ardeal a fost precedată — după cum o arată cronicile austriace din acea vreme — de propaganda pe care preoții și călugării din Muntenia au făcut-o în rândurile poporului. Tot astfel geniul lui Șaguna a știut să facă din preoți îndrumătorii politici, economici, culturali și sociali ai satelor, reînviind

o conștiință națională pe punctul de a sucumba, obosită de loviturile neîncetate ale asupritorilor.

Când biserica are astăzi, în persoana Conducătorului Statului, d. Mareșal Antonescu, pe cel mai convins apărător și cel mai mare binefăcător al său, care zi de zi, se străduiește — prin toate mijloacele ce-i stau la dispoziție — să-i întărească prestigiul ce trebuie să o nimbeze; când realizările, înregistrate la departamentul Cultelor sub oblăduirea actualului regim, trebuie recunoscute ca cele mai importante din ultimele decenii, de ce atunci preoții, prin virtuțile și darurile lor, să nu devină, ca și înaintașii lor, factori importanți în epopeea noastră națională, îndrumătorii preoțimii, indicându-i normele de acțiune potrivite zilelor de astăzi.

Cât privește formarea noilor generații de preoți, biserica, formulându-și scopurile către care țintește potrivit vremurilor noi, trebuie să vină cu o reformă a învățământului teologic, crescând tineretul în cultul unor idei ce întruchipează aceste scopuri.

Viitorului preot nu trebuie să i se dea numai o cultură profesională. Trebuie să-i fie cunoscute toate problemele vieții. Un duh creștin trebuie să coordoneze însă încă din seminar, accentuându-se în facultate, toate cunoștințele laice, sublimându-le într-o concepție etică și spirituală care să le pună mereu în slujba unor înalte comandamente naționale și creștine.

Seminarul eu mi-l închipui ca o școală, unde scopul formulat mai sus s'ar atinge datorită mai ales unei îngrijite educații ce s'ar da elevilor, corespunzătoare cu viitoarea lor mînire. Și dacă nu toți cei care au urmat acest seminar, s'ar dedica chemării preoțești (și nici să n'o poată face, fiind selecționați dintre ei numai aceia care au dovedit mai multă vocație și mai mult zel în dobândirea unor deprinderi care să garanteze atitudinea lor viitoare), educația primită n'ar putea decât să folosească viitorului inginer sau medic, făcându-l să nu mai creadă orbește în atotputernicia materiei, ci să poată discerne — dincolo de contingentele palpabile — imponderabilul unei spiritualități, care a fost în toate timpurile motiv și izvor de progres și înaltare omenească.

Bineînțeles, o deosebită grijă ar trebui să se pună în alegerea profesorilor acestor seminarii. Ei trebuie să fie convinși ortodocși, să simtă și să trăiască această ortodoxie careia îi datorăm atâtea; neînfricați apostoli ai Evangheliei, militanți într-o consolidare drepte credințe. Desbrăcați de grija cea lumească, disprețuind materialismul lăutului, îndrăgoști de cariera lor, să-și închine ei întreaga lor activitate; să aibă desvoltat, până la exaltare, sentimentul național și convingerea că poporul românesc și bisericii lui naționale îi sunt rezervate înalte îndatoriri și misiuni dela care nu poate abdica.

Dacă apoi viața viitorilor clerici s'ar desfășura în permanent contact cu educatorii a căror personalitate morală am schițat-o, nu numai la orele de curs, dacă evenimentele la ordinea zilei, al căror ecou străbate toate porțile, oricât de hermetice închise, nu s'ar înăbuși — după obiceiul comod dar condamnat al internatelor — ci s'ar comenta, s'ar cerceta întrucât ele se încadrează sau se abat dela legile moralei creștine și ale demnității omenești, viitorii părinți duhovnicești ar cunoaște viața cu umbrele și luminile ei, ar ști să

# ANUL 1942

Intrând în noul an, publicăm, și de astă dată, o repetiție sumară a întâmplărilor și faptelor mai momentuoase, bisericești, culturale și de binefacere, petrecute în anul de care ne despărțim.

## Ministrul Cultelor la Sibiu

Noul ministru al Culturii naționale și al Cultelor, dl prof. Ion Petrovici, îndată după ocuparea postului său a ținut să ia informațiuni directe la fața locului dela cel ce conduc biserica ardeleană și viața universitară și școlară din centrul Mitropoliei Ardealului.

Bucuria ni-a fost nu puțin îndreptățită, când ministrul, *cugetător creștin* și înțelegător al intereselor bisericești ale neamului, a declarat cu prilejul acestei vizite din zilele de 7 și 8 Februar, că prin dispozițiile ce a luat de curând, se va creta preoțimii noastre ardeleni un cadru demn de trecutul, prezentul și viitorul ei.

Prin decretul-lege, dela 7 Februar, s'a și făcut acestel preoțimi dreptate în tr'unul din punctele nedreptăților suferite.

## Știință și credință

În ziua de Luni, 16 Februar, 1942, la început de Post, s'a inaugurat la Universitatea Cluj-Sibiu, într'un cadru dintre cele mai impresionante, un *ciclu de șase meditații* pentru studențime, având în vedere mărturisirea și cuminerea ei în acest Post.

Cuvintele ținute la acest ciclu, unele rostite de înșiși domnii profesori universitari, bărbați de știință, au recunoscut din nou că adevărurile descoperite de știință nu sânt contrare adevărilor mărturisite de credință, știința își are marginile sale, *dincolo* de aceste margini începe taina, care nu se desleagă prin știința omului, fie filosof, biolog sau altfel de cercetător, — se desleagă însă prin credința lui, așa cum a susținut creștinismul din toate vremurile.

Ce va să zică această credință, a ilustrat-o cuvântul către tinerime al I. P.

distingă răul de bine, ar ști ce atitudine să ia în diferite situații și și-ar fixa astfel o normă solidă de conduită pe care să n'o mai poată sdruncina vâltoarele vieții.

Cunoscând slăbiciunile omenești, dar și corectivul lor, vor putea deveni îndrumătorii și sfătuitoarii păstorilor lor în cele mai critice momente ale vieții. Vor ști ajuta omului din zilele noastre să regăsească atâtea valori de care s'a lepădat în anii de tulburare nebunie din pragul actului război, când individualismul, ridicat pe piscul atâtor amăgitoare triumfuri nu trăia decât pentru sacrul său egoism. Singur și copleșit de evenimente pe care alte egoisme le declanșează, omul începe să caute acum cu înfrigurare juvaerurile aruncate în noroi, să-și caute semenii, să schițeze gestul de a și-i apropia.

Dar, elita luptătorilor pentru Hristos, trebuie s'o formeze călugării. Organizarea vieții monahale trebuie să treacă și ea pe primul plan de preocupare a forurilor îndreptățite. Subtili intelectuali, apologeti înflăcărați ai sfintelor scripturi, înzestrați cu o enciclopedică cultură, călugării aceștia pe care nicio legătură lumească nu-i împiedecă să înfrunte toate primejdiiile unei lumi ostile, toate confruntările cu oameni învățați să combată cu perfidele arme ale anticristului, ar deveni misionarii care ne trebuie mai ales pentru reforma sufletească a tineretului. Întrebuințând pe unii dintre ei ca profesori s'ar ajunge la resuscitarea școlilor mănăstirești, care — judicios organizate — ar putea avea rolul pe care l-au avut în Apus colegiile celebrele ordine

S. Sale Mitropolitului Nicolae, a cărui expunere a făcut să vibreze coardele simțământului religios sădit de acasă în inimile tineresci. I. P. S. Sa a declarat: „Credința este puterea cea mai mare în lume, — nimic cu dânsa nu se poate măsura”. Înaltul ierarh a spus studenților că studiul lor, făcut cu sârguință, va descoperi tot mai deplin măreția operei lui Dumnezeu. Adevărurile cele mari trebuie să le privim cu ochii credinței; fără această armă, viața omului nu poate realiza nimic de seamă. Și să nu se uite că legătura strânsă între popor și cărturari, o formează nu numai același fel de grai, ci în deosebi același fel de credință: aceasta dă naștere unității neamului nostru. Un cărturar care, în ideile sale, e cu totul potrivit concepției neamului său despre lume, nu poate să ne fie de folos, — păgubitor însă da.

Numerosul auditor, alcătuit din studenți și studențe, a înțeles puterea și adevărul cuvintelor arhieresci. Rămâne să mediteze și mai departe asupra lor, atunci când vor pași în cărările activității lor publice.

## Publicații din Tip. șaguniană

O instituție dintre cele mai active ale bisericii noastre din Ardeal, Tipografia Arhidiecezană, a îngrijit de tipărirea și, alături de Librăria Arhidiecezană, de răspândirea cărților religioase atât pentru cărturari, cât și pentru masa mare a poporului nostru, și îndeosebi pentru ostașii noștri luptători pe pământuri străine. Li s'a pus la dispoziție tuturor acestor cetitori:

Cartea de rugăciuni, întocmită cu multă îngrijire, cărți de îndrumare sufletească, de știință teologică, de combatere a unor curente sociale dăunătoare neamului nostru profund creștin, — cărți datorite mai ales lucrării neobosite a profesorilor noștri dela Academia teologică „Andreiană”.

Părerea presei, asupra acestor publicații, a fost binevoitoare și dintre cele mai favorabile.

Astfel, între altele, „Antropologia Paulină, Seria Teologică” Nr. 20, având de

monahale, în creșterea miren timerilor fanatici soldați ai credinței.

Am indicat sumar doar câteva chestiuni de actualitate, pe care cercurile bisericești ar trebui să le facă obiect de studiu și de discuțiuni, spre a se putea ajunge cât mai grabnic la cea mai bună soluționare a lor.

Prin frământarea unor idei noi, ce ar aduce un curent proaspăt de regenerare, prin stabilirea unor puncte de contact mai intim cu diferitele compartimente ale existenței atât de complexe a omului modern, biserica ar câștiga în suplete și experiență și — cunoscând mai bine pe acest om — va reuși să-l desbare de restul unor nevoi mărunte cărora le acordă o exagerată importanță, ajutându-l să se ridice din noroi și să se apropie de azurul esențelor pure.

Vie și activă, biserica ortodoxă ținând pas cu evenimentele, va spulbera acuzația tendențioasă ce i se aduce adesea că ar fi trăit întotdeauna pe marginea vieții, pasivă și distantă, opunându-se oricăror înnoiri.

Dacă pasivitatea forțată în care s'a închisat în anumite timpuri e justificată prin poziția ei specială în Orientul tuturor răscurilor de furtună, lovită de păgâni și chiar de surorile ei creștine, astăzi liberă și privilegiată de stat biserica poate să-și răscumpere toată pasivitatea clădind pre cuvântul Mântuitorului noi temelii vieții, acestei vieți care nu trebuie să fie decât o dărză și eroică trecere pe drumul dintre două nemărginiri.

Prof. AUREL POPA  
secretarul general al  
Ministerului Cultelor



autor pe Dr. Gr. T. Marcu, s'a împărțit de elogioase recenzii și în reviste bisericești din străinătate, — (Internationale Kirchliche Zeitschrift din Berna), — remarcând obiectiv caracterul ortodox al studiului din această serie.

E natural ca munca aceasta a Tipografiei noastre să fie împreună și cu o considerabilă cheltuială de bani. De aceea se impune un sprijin material, cât mai larg și mai generos, din partea cetitorilor, în scop ca răspândirea învățăturilor sănătoase să se poată îndeplini în măsură și mai mare, potrivit cerințelor vremii și intereselor mari ale neamului.

#### Consiliul de Patronaj

Bunătațea inimii creștinești a românului, de-a alina suferința celor năpăstuiți, se învederează din nou în opera socială și națională a Consiliului de Patronaj, pus sub președinția de onoare a M. Sale Reginei Mame Elena și sub președinția activă a dnei Maria Mareșal Antonescu.

Femeile noastre, înțeleghătoare ale clipelor mari prin care trecem, s'au adunat în jurul acestei mișcări, formând filiale și subfiliale în orașele țării, cu îndatorirea recunoșcătoare de a vindeca, sau măcar a ușura, durerile cumplite produse de lungul război, de cutremurul și refugiul și de alte mizerii ale sorții omenitești.

În special, Consiliul de Patronaj, după apelul făcut la toate conștiințele românești, de-a se alătura la opera începută, — vine în ajutorul luptătorilor în vreme de earnă de pe stepele Rusiei, — fără a uita de văduvele, invalizii și orfanii de război, a căror purtare de grijă cade în sarcina noastră, a celor rămași acasă.

Pe lângă sprijinul statului, ajutoare însemnate sânt oferite de particulari, cum s'a văzut din contribuțiile făcute în bani, îmbrăcăminte caldă de earnă și alte materiale sanitare.

Obolul, oferit de I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae, din partea instituțiilor arhiepiscopale de Alba Iulia și Sibiu, a constituit unul dintre cele mai îmbelșugate daruri pe seama eroilor noștri ostași de pe front.

#### Când tăcerea noastră nu e respectată

Președintele ad interim al Consiliului de miniștri, dl Mihai Antonescu, a făcut o largă expunere, în 19 Martie, în aula facultății de drept din capitală, unde s'au adunat toți fruntașii bisericii și ai școalei românești, ca să asculte cuvântul convenit în fața ofenselor repetate din partea unei anumite prese din străinătate.

Aspirațiile neamului, de a-și vedea hotarele țării pretutindeni întregite, au găsit glasuri dintre cele mai competente de-a se rosti în fața lumii atunci, când o nouă Europă se creiază.

În numele bisericii noastre din Ardeal a cuvântat capul ei, ca unul dintre cei mai vajnici apărători ai unității naționale române. I au răspuns, sincere și puternice, aprobări și ovații generale.

#### Vizitații duhovnicești

1. În căile misiunii sale arhieriești, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului coborâse, încă a doua zi de Crăciun în 1941 la „Biserica cea mare” din frunțașă comună Săliște, întâmpinat de preoți și de — putem zice — întreg poporul săliștean, atât de bogat înzestrat, sufletește și trupește, cu bune și alese însușiri.

O liturghie arhieriască, măreață ca totdeauna, a întrunit în sfântul locaș, mult încăpător, dar de astă dată mult prea mic, o parte din marea mulțime a cucernicilor sălișteni, cari au venit să asculte cu toții sfaturile, prețioase și luminoase, ale înaltului Ierarh dela Sibiu, când li-a grăit despre mântuirea sufletului. Corul săliștean „Sf. Gheorghe”, care a dat răspunsurile, a cântat la Priceasnă și la sfârșitul sfintei Liturghii, collinde românești frumoase și unice în felul lor.

2. A doua vizită arhieriască a fost închinată, în luna lui Mărtisor, așezământului pentru ocrotirea și reeducarea copiilor orfani, adăpostiți în orfelinatul din Turnu-Roșu, dela marginea comunei Boița,

în județul Sibiu. I. P. S. Ss, cu acest prilej, a vizitat toate camerele orfelinatului, și a stat, timp de o oră și jumătate, în mijlocul orfanilor, vorbindu-le, ca părinți sufletești, despre Iisus Mântuitorul și marea Lui iubire față de cei mici. Orfanii și-au mărturisit dragostea și cinstea către Vlădică, executând câteva cântări religioase și patriotice, pline de tinerească însuflețire.

3. De sfintele sărbători ale Rusaliilor, I. P. S. Mitropolit a plecat, în ziua a doua, la Mănăstirea Brâncoveanu dela Sâmbăta de Sus, unde a primit vizita dui Mareșal Conducător Ion Antonescu, însoțit de dna Maria Antonescu, dl prof. Mihai Antonescu, vicepreședintele consiliului de miniștri, și de-o aleasă suită. Înălți oaspeți au admirat frumusețile naturii din aceste locuri, precum și realizările dela restaurata mănăstire voevodală. Mareșalul a stat de vorbă cu credincioșii, veniți în pelerinaj la Isvorul Tămăduirii, interesându-se de soarta lor și împărțind ajutoare în bani la câteva țărance năpăstuite de soarte. A treia zi de Rusalii I. P. S. Sa, luând parte la sf. liturghie, săvârșită de monahii mănăstirii, a rostit poporului caldă și binecuvinte de îndrumare și învățătură.

4. Câteva zile din jumătatea a doua a lui Iulie au fost închinare vizitării poporului din Munții apuseni ai Ardealului. Înaltul chiriarch dela Sibiu a îngenunchiat la Crucea dela graniță de pe dealul Feleacului, unde înconjurat de cler și de popor a înălțat fierbinte rugăciuni către Cel Atotputernic; a trecut apoi la Turda, Câmpeni, Abrud și Zlatna, săvârșind slujbe și rugăciuni la altarele sfintei noastre biserici. În toate aceste orașe și orășele, precum și în satele prin care a trecut, a fost salutat cu entuziasm de credincioși veniți în frunte cu preoții și învățătorii lor.

5. Luna lui August a adus cu sine două descinderi arhieriești: una, în ziua de Sf. Marie, la sfîntirea bisericii noi din satul Tălmaci, care în 1916 a avut să îndure toate mizeriile și amărăciunile marelui război de-atunci. Noua biserică din Tălmaci își ia sarcina de-a se îngriji cât mai bine de luminarea poporului, „ca să poată sta mărturie pentru toate generațiile de închinători, — cum a observat, la acest prilej, un Prea Cuvios Arhimandrit al nostru, — că adevărul Domnului rămâne în veac, și pe peatra Adevărului clădim viața noastră”.

Altă descindere, cea din 9 August, a dus cuvântul luminat în mijlocul prizonierilor ruși dela Vlădeni (jud. Brașov), lagăr cercetat de mai multe ori din partea I. P. S. Sale, care s'a interesat mereu de starea prizonierilor și li-a trimis, încă din toamna trecută, păstorul necesar. De astă dată, în interiorul lagărului, sub cerul liber, pe o tribună adaptată pentru slujbă bisericească, I. P. S. Sa a săvârșit liturghia arhieriască în limba slavă bisericească, la care răspunsurile au fost date de corul religios al prizonierilor. Peste o mie, din oropsiții aceștia, au rămas adânc mișcați, și mulți cu ochii în lacrimi, la auzul și vederea slujbei sfintei liturghii, la sfârșitul căreia I. P. S. Sa li-a adresat cuvânt de creștinească povăț, care a fost îndată reprodus, în limba rusă, de către pr. arhidiacon I. Circov. Cei peste o mie de ascultători cad în genunchi, înălțând spre cer cucernicul „oce naș” (Tatăl nostru), după melodia slavă a rugăciunii domnești. Au fost vizitate apoi și alte grupuri de prizonieri cărora li s'au împărțit cruciulițe de metal și alte daruri.

6. Tot în luna lui August, I. P. S. Sa, a călătorit la Târgu Ocna, jud. Bacău, să viziteze pe mărinimosul ctitor Gheorghe Sion, cu care împreună a plecat la Slănicul Moldovei, pentru a vizita imobilele sfintei Episcopii a Vadului, Feleacului și Clujului, donate de venerabilul boier moldovean Gheorghe Sion; a stat de vorbă cu bolnavii stațiunii din aceste băi, aducându-le mângăiere și încurajare. Deosebită mulțumire sufletească, în obștea ortodoxă locală, a produs și vizita arhieriască dela Târgu Ocna în 20 August, unde, în catedrala pitorescului oraș, I. P. S. Ss a arătat că prin unire și credință noi români, am rămas și rămânem deapăruri stăpâni ai acestor locuri.

7. În Septemvrie a urmat actul sfîntirii bisericilor din Criseni, protop. Hațegului, și Batiz protop. Hunedorii. A vizitat, la această ocazie, și vechile biserici din veacul al 14-lea dela Strei și Strei-Sângerz.

De remarcat că toate cheltuielile, împreunate cu clădirea frumoasei biserici dela Batiz, — la care poporul a contribuit cu munca sa, — le-a suportat prea vrednicul credincios dl Constantin Bursan, proclamat de ctitor al acestei biserici, având să fie pomenit, el și soția sa, ca ctitori, pentru totdeauna, la toate slujbele sfinte.

8. Anul acesta, de sborciu și refacere, a fost în deosebi bogat în vizitații și inspecții arhieriești, nu numai în arhiepiscopie, ci și în toate celelalte eparhii ale mitropoliei noastre ardelenice.

Pentru românii din nordul Ardealului, pentru durerile lor negrăite sufletești, a purtat cuvântul mântuitor al Domnului P. S. Sa Episcopul Nicolae Colan, care depune toată răvna apostolească și întreg sufletul Său în purtarea de grijă a Eparhiei sale. Arhierul, înțelept și cu inimă tare, a fost întâmpinat, în toate locurile, în și afară de eparhie, cu primosul recunoștințelor și al dragostei creștinești bine meritare.

Reținem ziua de 15 Septemvrie 1942, când P. S. Episcop al Clujului a intrat în țară prin dealul Feleacului, ca să-și cerceteze credincioșii din eparhia despărțită în două și să ia contact cu forurile bisericești superioare. La Alba-Iulia, ear în ziua de 16 Septemvrie la Sibiu, în sediul mitropoliei, a fost primit cu multă și mare bucurie de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, de preoți și alți numeroși intelectuali, între cari o bună parte erau refugiați clujeni. P. S. S. Episcopul Nicolae Colan a luat parte la ședințele ținute de Sf. Sinod și de Academia Română.

#### Sfîntire de steaguri pentru Universitate

Dacă biserica, în lupta sa de propagandă și întărire a credinței, are neapărată trebuință de ajutorul științei dobândite în Universitate, în schimb nu e mai puțin adevărat, că și Universitatea are aceeași trebuință de contribuțiile bisericii în opera de spiritualizare a omenirii.

Ce va să însemne o lume care se lapadă de vechea ei religie și de idealurile de milă și dragoste creștină, s'a văzut, și se vede, în starea de imensă decadență a uriașei țări dela răsărit, ai cărei vremelnici conducători au muncit douăzeci de ani, ca supușii lor să se libereze cu orice preț de sub poruncile dumnezeiești...

Duhul de colaborare, între biserică și școală, nu poate decât să fie folositor pentru amândouă.

Astfel, la universitatea Ardealului, aflătoare în pribegie, a coborât din nou în mijlocul tinerilor noștri, Arhierul binecuvântător, ca să-i lumineze și să-i însuflețească spre realizarea ideilor mari ale neamului.

Înt'o atmosferă de profundă evlavie, I. P. S. Mitropolit Nicolae, — cu prilejul deschiderii noului an școlar la 1 Nov., sfîntind steagurile universității Daciei Superioare, — a talmăcit tinerimii ce simbolizează steagurile acestea, date de universalitate în grija studenților, aducându-le aminte că: „Cei ce se adună în jurul steagului, trebuie să simtă că ceea ce reprezintă el, trebuie să triumfe; că steagul e totul, ear ființa lor proprie n'are o valoare decât ca instrument de realizare a poruncilor ce emană din el”.

În ședința inaugurală a cursurilor universitare, ținută după sevicul din catedrală, a rostit un cuprinzător discurs dl rector Iuliu Hăteganu. Se învederează și mai mult, din cuvintele sale, că universitatea noastră pășește tot mai sus pe linia evanghelizării.

#### Cămin al Invalizilor, operă de caritate creștină

Drept semn al recunoștinței obștești, grăitoare de-a lungul veacurilor, iubitorul de oameni, Mareșalul Conducător Antonescu, a hotărât să se clădească, la Cotroceni un cămin pentru invalizii de război.

Mult sânge românesc s'a vărsat, în crâncenele lupte dela răsărit.

Mulți, dintre cei plecați în războiul sfânt, purtat pentru Rege, țară și cruce, au pierit vitejește pe maluri de ape străine, — dar și mai mulți s'au înăpoiat în patrie, purtând în corpul lor urmele cumplite ale lungului război.

Nu se va găsi poate un singur sat în care, la sfârșitul sângeroaselor loviri să nu existe unul sau mai mulți invalizi, — unii cu oasele frânte, cu ochii strânși, alții lipsiți de grai, sau mutilați. Toți aceștia ne mai 'având puțința de a-și urma munca și meseria avută, cer, cu toată dreptatea, să fie îngrijiți de către aceia pentru care s'au jertfit.

Restul vieții acestor eroi are să fie cât se poate de senin, și suferințele lor fără margini, îndurate cu răbdare de mucenici, să fie ușurate, puterile lor înviorate și credința mărită.

Aceasta se va săvârși prin ridicarea Palatului Invalizilor, ai cărui ctitori au să fie toți cei ce își dau numele de buni români și adevărați creștini.

Numai dint'o astfel de largă și prea generoasă contribuție se va putea termina marea casă de odihnă, care are să fie înzestrată cu spitale, laboratoare, instrumente medicale, hrană, mobilier și alte mijloace trebuitoare vieții frânte a acestor fost glorioși ostași ai țării românești.

Toți aceștia au să fie ocrotiți în marele așezământ, clădit de recunoștința neamului întreg.

Mitropoliile noastre ortodoxe, împreună cu toată preoțimea, au contribuit, și continuă a contribui, sume însemnate spre a sprijini grabnica înălțare a Palatului Invalizilor.

#### Războiul

Uriașul război, deslănțuit în Europa, Asia, Africa, Australia și pe toate mările globului pământesc, cum nu s'a mai pomenit până azi, se poartă pentru neatarnarea și așezarea, mai bună și mai dreaptă, a omenirii greu încercate.

Luptele sânt îndreptate împotriva primejdiei bolșevismului, care nu poate să viețuească decât prin sânge și oameni asasinați sau reduși la totală mizerie. Se cere dar ca atacurile bolșevice să fie definitiv zdrobite în interesul de viață al tuturor popoarelor doritoare să muncească eliberate de sub stăpânirea capitalismului iudaic.

Poporul român participă, cu cele mai prețioase puteri ale sale, la realizarea viitoarei așezări a lumii, și contribuie cu toate mijloacele sale, materiale și morale, la jertfele mari și sfinte ce au să ne aducă biruința finală, într'o Românie mai mare și mai tare decât a fost până acum.

## Atențiune!

Pentru a nu pierde timpul cu căutări și corespondență, Onor. Oficii parohiale sunt rugate a arăta la comanda de luminări:

1. Solul și cantitatea, dorite din fiecare Nr.

2. Felul plății, ca reținere din salariu, rambursare, sau costul de Lei . . . . . asemnat prin mandat postal.

3. Adresa exactă: Comuna, Poșta și Județul.

Comanda se va face din vreme și să se scrie scurt și precis, numai strictul necesar, pe 1/4 de coală.

#### ȘTIRI LOCALE

Duminecă în 3 Ianuarie 1943, servesc: Prot. M. Neagu, prof. Zosim Oancea și Nicodim Belea; diaconii: cons. Al. Popa, și Simion Macarie. Predică: prof. Zosim Oancea. La Oastea Domnului, după masă la ora 4, predică: diacon Simion Macarie.

Răscumpărare de felicitări. Dl Dr. Vasile Bologa a dăruit Fondului sâracilor din parohia Sibiu-Cetate Lei 500, pentru răscumpărarea felicitărilor de Anul nou și onomastică (1943).



## Măsuri luate

pentru păstrarea și îngrijirea liniilor și instalațiilor de telecomunicații și de energie electrică și a semnalelor respective

Monitorul Oficial, Nr. 292, din 12 Decembrie 1942, a publicat decretul-lege, care în Art. 1, dă în sarcina comunei grija păstrării în bună stare, a liniilor și instalațiilor de telecomunicații și energie electrică și a semnalelor instalate pe drumurile de orice categorie din circumscripția sa teritorială.

Conform Art. 2, orice linie, instalație, semnale, dispărute sau distruse, vor fi puse la loc imediat pe cheltueala comunelor.

Art. 6 dispune că cei care vor fi dovediți că au mutat din loc, au stricat, au distrus sau și-au însușit cu voința linii, instalații sau semnale de telecomunicații și de energie electrică sau părți din ele, vor fi judecați și pedepsiți potrivit procedurii permise.

Dacă judecătoria pronunță condamnarea, la orice fel de pedeapsă, și vinovatul nu depune în aceeași zi, la Casa comunală, cu titlu de garanție, suma reprezentând paguba cauzată, judecătoria de pace emite contra sa mandatul de arestare executabil de îndată.

Dacă pedeapsa pronunțată depășește trei luni închisoare corecțională, judecătoria va putea ordona arestarea chiar când paguba a fost acoperită.

Dacă — după Art. 7 — distrugerea sau degradarea, în tot sau în parte, s'a comis din neglijență sau din altă culpă neintenționată, faptul se pedepsește cu închisoare corecțională dela una până la șase luni.

Art. 8 hotărăște, ca furtul săvârșit în timp de război asupra liniilor, instalațiilor sau semnalelor etc. să fie pedepsit cu moarte, dacă acestea sânt de interes militar ori deservesc armata română sau aliată. Tănuitorii, complicitii, agenții provocatori se pedepsesc ca și autorii principali. Judecarea faptelor pedepsite în acest articol sânt de competența instanțelor militare și se va face de urgență și cu precădere.

109 2-3

## Concurs

Pentru întregirea postului de cântăreț în parohia nou înființată Brădet-Acriș (Intorsura Buzăului) jud. Brașov, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat, dacă va fi bugetat.

2. Venitele din parohie, conform uzului local. Candidații vor prezenta oficiului parohial, pe lângă cerere următoarele acte:

a) Diploma de absolvire a Școlii de Cântăreți „Dimitrie Cunțan” din Sibiu. (În caz contrar se admite și diploma altel școli de cântăreți din țară);

b) Extras de naștere;

c) Extras de botez;

d) Certificat de moralitate.

Doritorii au a se prezenta în termen la strună spre a fi cunoscuți de credincioși. Vor fi preferiți cunosătorii de note, spre a conduce corbiserice.

Pentru consiliul parohial al parohiei Brădet-Acriș.

Brădet, la 25 Noemvrie 1942

Pr. I. Popica  
paroh

Cititi, sprijiniți și răspândiți ziarul

**Telegraful Român**

Redactor responsabil: Prot. Dr. D. Stăniloae

## INFORMAȚIUNI

De anul nou. Urare: Anul mântuirii 1943 să ne aducă o viață intrată, cât mai curând, în cursul ei normal și desfășurată între hotarele firești ale țării!

**Mulțămire.** Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul nostru Nicolae mulțumește tuturor preoților și credincioșilor cari i-au trimis felicitări și i-au făcut urări de sărbătorile Nașterii Domnului și de Anul Nou și le împărtășește tuturor arhierestile Sale binecuvântări pentru Noul An.

De Anul Nou s'a ținut după Sf. Liturghie și Tedeum la Reședința Mitropolitană, obișnuita recepție la care au participat mare mulțime de intelectuali sibieni, în frunte cu șefii autorităților militare și civile, cari au exprimat omagiul lor I. P. S. Sale și Bisericii strămoșești. Vom reveni cu amănunte în Nr. viitor. În acest număr publicăm importanta cuvântare de răspuns a I. P. S. Mitropolit Nicolae.

**Sfințire.** Din Târnăveni ni se scrie, că în ziua de Sf. Nicolae, 6 Dec. a. c., s'a făcut, în acel oraș, sfințirea unei frumoase Trolțe și a unei capele militare dela Spitalul Z. I. Nr. 107. În același timp s'a slujit și parastasul întru pomenirea eroilor morți pentru țară și credință în războiul sfânt. Slujba religioasă au săvârșit-o p. protopop colonel Ioan Dăncilă și p. protopop Gheorghe Oprean, înconjurati de un sobor de preoți. Despre noua clădire ni se comunică, din partea corespondentului nostru, că întreaga capelă pare scaldată în lumină, cu o pictură în caracter oriental care, prin îmbinarea culorilor, dă impresie de înaltă religiozitate; ridicarea clădirii se datorește ostenelelor și jertfelor aduse de localnici, militari, civili și persoane bisericești.

**Tănosire de biserică.** Cu ajutorul lui Dumnezeu și din încredințarea I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, P. C. p. protopop Emilian Stolca, al tractului Sighișoara, a tănosit provizoriu biserica noastră din Daia, jud. Târnava Mare. Sf. Liturghie a fost slujită de un sobor preoțesc în frunte cu p. protopop, care a cuvântat poporului îndemnându-l să cerceteze biserica cea nouă și încăpătoare ca să fie mereu plină de credincioși. A vorbit apoi p. pensionat I. Hârtoagă din localitate, — care mult s'a străduit pentru ridicarea noului locaș, — spunând cuvinte cu miez și cu experiența omului de 80 de ani. A predicat p. D. Ciulei, parohul locului, care a dus la îndeplinire zidirea locașului. La vecernie aflându-ne în ajunul zilei de sf. Andrei, p. Sabin Dobre a comemorat pe marele vlădică Șaguna, spunând cuvinte calde și despre mama lui, Anastasia, care a sădit în sufletul fiului său credința ce l-a întărit în misiunea de mai târziu. Ca încheiere, p. I. Popa a vorbit despre 1 Dec. 1918, ziua unirii Ardealului cu România veche.

**Participare la slujbele religioase.** Dl. ministru al afacerilor interne, cu asentimentul Patriarhiei române, a luat dispoziții ca funcționarii și conducătorii administrațiilor locale să participe regulat la slujbele religioase în zilele de Dumineci și sărbători. Când ministrul nu numai recomandă acest lucru organelor sale, ci îl practică el însuși, măsura luată formează o contribuție de seamă la întărirea sentimentelor religioase creștine, necesare totdeauna, și în deosebi în zile ca cele de astăzi.

**Organizarea bisericii din Transilvania** a fost încredințată I. P. S. Sa mitropolitului Visarion Puiu în locul I. P. C. Sale arhimandritului Iuliu Scriban, a cărui misiune, pentru organizarea bisericii și îndrumarea spirituală a poporului din Transilvania, începează. Mitropolitul Visarion Puiu stă sub ordinile I. P. S. Sale Patriarhului Nicodim și ale comandamentului suprem al armatei.

**Conferințe preoțești de toamnă** s'au ținut, în 21 și 22 Nov. a. c., în parohiile Bahnea și Bernadea din prot. Târnavei. În cea dintâi a predicat, la sfârșitul sfetei Liturghii, p. Iuliu Moldovan din Lașlău român, despre Maica Domnului în credința noastră strămoșească. După masă s'a ținut, în școala primară și în asistența unui mare număr de credincioși, conferința deschisă de p. prot. Gh. Opreanu. A conferențiat p. Ion Moldovanu din Căpâlna de jos despre ortodoxie, ear p. I. Velțan a citit raportul despre activitatea cercurilor religioase în 19 Nov.

— În parohia Bernadea predica a rostit-o p. Trifan Bogdan, pornind dela cuvintele: Crede și te vei mântui. După amiază a vorbit celor adunați p. Traian Popa, despre ortodoxie și românism. Lucrările preoților, și sfaturile date la acest prilej, au fost urmărite cu multă luare aminte din partea poporului. Pr. I. V.

— Preoțimea din protopopiatul Băița s'a întrunit în conferință în 8 Decembrie 1942, la sediul oficiului protopopesc. P. C. Sa Părintele protopop D. Secăreanu a deschis ședința printr-o cuvântare, despre datorita ce apasă conștiința slujitorilor sfintelor altare, de-a fi la înălțimea misiunii sfinte, îndeplinindu-și chemarea cu mijloace de păstorie sporite.

Pr. Alexie Popa - Vălișoara a făcut o dare de seamă asupra cărții: „Fiul lui Dumnezeu - Fiul Omului” de Prof. Sterie Diamand, arătând lipsa de temeinicie a vederilor raționaliste privitoare la persoana lui Iisus și cuprinsul scrierilor N. T.

Pr. Z. Eneșcu - Peștera a citit lucrarea: „În luptă pe frontul intern”, conferențiarul a expus o seamă din căile necesare de urmat în pastorație.

Părintele protopop a împărtășit diferite comunicări oficiale.

Pr. L. Tebleș

**Comerciant, ca bun creștin ortodox, colectează pentru biserică.** Din Brad, protop. Zarandului, se anunță, că dl Nicolae Hereția, comerciant în localitate, a adunat, dela particulari și societăți mărinimoase, sumă de 9100 lei în favoarea ridicării bisericii ort. române „Sf. Nicolae” din Sibiu. Suma s'a depus la banca „Albina”. Facă și alții așa spre mulțumirea lor și a altora.

**Mulțămiri.** Subsemnatul, în numele creștinilor din par. Bacea [Iliș] aduc mulțumiri bunilor mei credincioși, concentrați pe frontul de est, Osotan Ion și Mică Ion, cari au donat pentru sf. Biserică din Bacea un clopot și o icoană frumos împodobită, cumpărată dela locuitorii din regiunea Tiraspol și Tângar, care le aveau în casele lor după devastarea sf. Biserici de către bolșevici. Fapta creștinilor de mai sus servească drept exemplu de urmat.

Pr. Traian Olariu paroh

**Monete metalice.** Se aduce din nou la cunoștința publicului, că monetele de 10 și 20 lei, metal galben, au putere circulatorie numai până la 31 Ianuar 1943, ear ca plată de impozite până la 31 Martie 1943, monetele de 5 lei, metal galben, au putere circulatorie până la 1 Martie 1943, ear ca plată a impozitelor se primesc până la 30 April 1943. Preschimbarea se face la administrațiile financiare și la percepțiile fiscale. Prelungire, peste aceste termene, nu se mai dă.

Nr. 507-1942

110 1-3

## Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III a Stănița de Jos, din protopopiatul Zarand, jud. Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile:

1. Salar dela Stat.

2. Stola obișnuită în parohie.

Cereri de concurs, însoțite de toate actele necesare și de încuviințarea de candidare a Prea Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta Oficiului protopopesc al Zarandului-Brad în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu prealabila încuviințare a oficiului protopopesc, într-o zi de Duminecă sau sărbătoare în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 18 Decembrie 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al Zarandului-Brad.

Ioan Indroiu  
protopop

Nr. 283-1942

[111] 1-3

## Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Lepindea, din prot. Târnavei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile sânt:

1. Salar dela Stat.

2. Casă parohială cu 5 încăperi, precum și toate dependențele necesare gospodăriei, în stare foarte bună.

3. Sesiune parohială 32 jug. arător și fânaș.

4. Pădure în folosința preotului, 3 jugăre.

5. Folosința cimitirului.

6. Stola obișnuită.

7. O zi de lucru dela fiecare familie. Cererile de concurs se vor înainta în termen oficiului protopopesc al Târnavei cu toate documentele reglementare, inclusiv autorizația de candidare.

Concurenții se vor prezenta în parohie cu prealabila încuviințare a oficiului protopopesc.

Târnăveni, la 5 Dec. 1942.

În conțelegere cu Consiliul parohial:

Gheorghe Oprean  
protopop

## AVIZ

La Bibliotecă Arhiepiscopescă din Sibiu, se află de vânzare

**TABLOUL**

I. P. S. Sale Arhiepiscopului și Mitropolitului

**Dr. Nicolae Bălan**

mărima 37x30 cm. Lei 100.—

**TABLOUL**

Arhiepiscopului și Mitropolitului

**Andrei Șaguna**

mărima 37x30 cm. Lei 100.—

Ambele Tablouri sunt artistic executate și potrivite pentru birourile On. Oficii protopopești și parohiale. Comandele se tac trimițând prețul plus spesele postale Lei 60.— și se expediază franco-recomandat. Contra ramburs nu se trimite

Nr. 13342-1942.

## Comunicare

Se aduce la cunoștință, că văduva C. preot Alexandru Tălabă, dela parohia Teline, decedat la 17 Noemvrie 1942, în baza § lui 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc a ridicat dela Cassa Arhiepiscopescă din Sibiu, ajutorul preoțesc statutar, în sumă de Lei 40.000.—

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 14 Decembrie 1942

Consiliul Arhiepiscopesc

Editura și tiparul Tipografiei Arhiepiscopice